

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
na celo leto K 4.—
na pol leta „ 2.—
na četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravitelstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 11.

V Mariboru, dne 12. marca 1903.

Tečaj XXXVII.

Slovinci!

Občni zbor „Slovenskega društva“, ki sme raztezati svoj delokrog na celi Spodnji Štajer, Vam daje priložnost, da izrečete svoje mnenje o Vašem zasramovanju po mariborskem časniku tistih ljudij, ki od Vas živijo, t. j. nemških trgovcev, obrtnikov in uradnikov! Vdeležite se v obilnem številu občnega zbora, ki se vrši v nedeljo, dne 15. sušca 1903 ob 3. uri popol. v Narodnem domu v Mariboru!

Psovati ne nehajo!

Mariborsko glasilo nemških uradnikov, trgovcev in obrtnikov, »Marburger Zeitung«, besni zaradi tega, ker smo slovenskemu ljudstvu naznanili, da ga psuje ta list pred celo javnostjo kot ljudstvo ljudožrcev, morilcev in roparjev, in ker smo v zadnji številki ob robih prinesli pozive: »Slovinci! List mariborskih uradnikov, trgovcev in obrtnikov vas je imenoval ljudstvo morilcev! Slovinci! List nemških uradnikov, trgovcev in obrtnikov vas psuje, vas blati pred celim svetom! Slovenska politična društva, razložite ljudstvu žaljenja nasprotnikov! Voditelji štajerskih Slovencev, kje ste? Branite narod!« Pred Nemci se list ni sramoval opsovati na najgrši način

spodnještajersko slovensko ljudstvo! Misli je, dobro, če izvajajo Nemci posledice iz teh poročil in se ogibajo premoženju in življenju nevarnega slovenskega ljudstva. Saj je glavna nakana prenapetih nemških listov, delati na to, da se uniči slovensko ljudstvo in se tem preje sezida nemški most do Adrije. Zato blati slovensko ime in skušajo s tem slovenskemu ljudstvu škodovati tudi v gospodarskem oziru. Zdaj pa, ko smo mi razglasili nesramna nemška žaljenja tudi slovenskemu ljudstvu, sedaj prešinja Nemce strah, in ves svoj rumeni žolč izlivajo na naš list! In zakaj jih prešinja strah? Boje se, da bi se Slovinci tudi začeli ogibati Nemcev, iz katerih vrst prihajajo taka huda žaljenja!

Nemški listi mislijo, da bomo sedaj mi utihnili, ker so nam pokazali svojo jezo. Toda motijo se! Mi bomo nadalje natanko obveščali spodnještajerske Slovence, kako se jim neprenehoma jemlje njih dobro in pošteno ime! Naj postane jasno, kako nas voditelji Nemcev sovražijo, kako nam povsodi hočejo škodovati! V naslednjem prinašamo najnovejša žaljenja, ki so se izvršila v nemških listih nasproti Slovincem.

1. »Marburger Zeitung« z dne 7. marca poroča, da je v neki tukajšnji prodajalni za steklenino ženska oseba ukradla majoliko. Nemški list hudobno pristavlja, da je govorila slovenski, češ, tatica je bila zopet Slovenka. Kdor ne pozna Slovencev, mora počasi, ako vedno čita taka poročila, začeti misliti, da smo Slovinci sami tatovi. A tudi nemški čitatelji, ki nas sicer poznajo, dobivajo polagoma nezaupanje do nas!

2. »Marburger Zeitung« z dne 10. t. m. poroča o porotnih obravnavah pred mariborskim okrož. sodiščem in sicer o obravnavi proti obtoženki Mariji Misji in Frančiški Krajnc, ki sta bili obedve obtoženi radi detomora, in proti Janezu Šegula, obtoženemu radi težke telesne poškodbe. Hudodelstvo je hudodelstvo, in vsak pošten človek je obsoja. A kazati na hudodelnike ter rekati: glejte, ti spadajo k temu in k temu narodu! to je brezobrazno lopovstvo! In tako stori imenovani nemški list, kajti svojemu poročilu o imenovanih treh obravnavah pristavlja: »Šegula in obe imenovani detomorilki so se zagovarjali le slovenski!« Ravnanje tega lista je tembolj predrzno, ker je glasilo nemških mariborskih trgovcev, obrtnikov in uradnikov, ki živijo skoro izključno le od Slovencev!

3. V Ljutomeru se je osnovalo sokolsko društvo. Da se Nemci zboje vsakega novega slovenskega društva, nam je umljivo, in zato bi jih razumeli, ako bi pisali proti takim društvom. Toda tudi tako pisanje mora ostati v mejah dostojnosti in se pri tem ne sme žaliti celi slovenski narod, posebno pa še ne s pripovedovanjem lažljivih dogodkov. A kako piše graški nemški list »Tagespost« proti ljutomerskemu Sokolu? Obrekuje vse slovensko sokolstvo in pravi, da se je sokolski duh pokazal pri nastopu celjskega Sokola ob Slomšekovi slavnosti pred par leti v Ljutomeru. O tem nastopu poroča: »... nesramno so žalili (celjski Sokoli) pravo gostoljubja nemškega trga ljutomerskega, kamor so pridrevli kot tolpa divjih Hunov!«

Listek.

Ivan Skuhala

kn.-šk. duh. svetovalec, dekan in župnik v Ljutomeru.
Črtice iz prijateljskega peresa.

(Dalje.)

Sv. misijon v Ljutomeru.

Ko so si bili pokojni gospod dekan Skuhala župnijsko cerkev tako lepo pomladili, da so ž njo imeli veliko veselje, sedaj so jeli misliti še na duhovno ponovljenje svoje drage črede. Zaposlili so si pred vsem pri preč. kn. šk. ordinarijatu v Mariboru dovoljenja in potrebnih predpravil za obhajanje sv. misijona, kakoršnega že ni bilo v Ljutomeru od časa pokojnega g. župnika Šrola. Na to so si naprosili č. g. gospodov misijonarjev iz družbe Jezusove iz Ljubljane. Vse je bilo lepo priskrbljeno. Ko pa naznanijo sv. misijon politični gosposki, jim ta odpiše, da zdaj ne more biti, češ da razsaja med otroci nalezljiva bolezen. Ta odgovor spravi je vedno krotkega gospoda dekana na noge. Napisali so priziv v Gradec, češ, da nobena šola ni zaprta, da tudi za nalezljivimi boleznimi ni umrl ne eden otrok ne, da se sploh ne ve za nalezljive bolezni. In res, v Gradcu so uslišali pritožbo rajnega gospoda dekana in so dovolili sv. misijon ob določenem času.

Le šolarji se ga skupno niso smeli vdeleževati in pa nekš. mož, ki se ga je po nepotrebnem močno bal.

Šesto nedeljo po veliki noči, dne 11. maja 1902 se je začel sv. misijon in binkoštni ponedeljek se je prav slovesno sklenil. Vdeležba je bila vseskozi velikanska. Ni dvomiti, da je tudi mnogo dobrega duhovnega sadu obrodil. Binkoštni ponedeljek na večer sta pa začela č. g. misijonarja iz družbe Jezusove: o. Jakob Verhovec in o. Janez Kunstelj, razlagati večne resnice tudi v nemškem jeziku. Ljutomeržani, ki razumejo nemški, so se teh pridig prav skrbno udeleževali. Tako so pokojni gospod dekan pokazali, da so jim vsi župljani jednako pri srcu, ali že govorijo slovenski, ali pa nemški: da le Bogu lepo služijo.

Zadnja pot na Češko.

Kmalu po dokončanem svetem misijonu so se pokojni gospod dekan Skuhala zopet podali v Marijine Lazne na Češko. Vrnili so se — navidez — pokrepčani. Obiskali so vse župnije svojega obsežnega dekanata, da so opravili poskušnje iz krščanskega nauka in da so pregledali cerkve in njihovo imetje. Vdeležili so se dne 10. avgusta 1902 še zlate sv. maše našega preč. g. stolnega prošta, monsinjora Lavrencija Herga v Središču, kjer smo se razveselili, ko smo jih

zagledali v svoji sredini. Bilo je upati, da še toliko ozdravijo od svoje bolezni, da bodo vsaj par let še mogli delovati v vinogradu Gospodovem. Ob novem letu so pisali svojemu prijatelju, da se tako dobro počutijo, da jim to leto ne bo treba več hoditi v češke toplice. Kdo bi si bil mislil, da res ne bodo več mogli tje gori priti. Odkar jim je preč. kn.-šk. ordinarijat, v porazumljenju s ces. vlado, bil dal tretjega gospoda kapelana, gospodu dekanu ni bilo več treba pridigovati, a bili so k temu vedno pripravljeni. Kajpada jim pridni gg. kapelani niso pustili več na leco zahajati, ker niso bili v stanu prebrati berila in sv. evangelija, da ne bi bili na leci — zaspali, ker zaspanec jih je hudo motil, koderkoli so hodili, karkoli so počeli. Bil je to nasledek njihove srčne hibe, ki jih je že parkrat bila spravila blizu groba, a jim zopet za nekaj časa prizanesla.

Gospoda dekana zadnji dnevi.

Ker se dela nikoli niso izogibali, ni čuda, da so poleg svojih stanovskih dolžnosti si dali še marsikateri drugi posel naložiti. Tako so n. pr. že več let opravljali službo blagajnika pri krajnem šolskem svetu, so bili ud okrajnega šolskega sveta, predsednik »Čitalnici« in ud pri raznih odborih.

Kakor so radi zahajali v družbo duhovnikov, tako jih je veselilo, če so ti radi k

 Današnji list ima „Naš Dom“ kot prilogo! 